

PÁ 6. prosince – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 51. kapitulu „Světlo světa a slepota farizeů“ (DA 463–475; TV 296–304) z knihy Touha věků. „Ježíš k nim opět promluvil a řekl: ‚Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.‘ (J 8,12) Tato slova pronesl Ježíš na chrámovém nádvoří, které mělo při bohoslužbě o Svátku stánků zvláštní význam. Uprostřed nádvoří se tyčily dva vznosné sloupy a na nich obrovské stojany s lampami. Po večerní oběti se všechny lampy rozsvítily a ozařovaly celý Jeruzalém. Obřad připomínal lidem ohnivý sloup, který vodil Izraelce pouští, a zároveň symbolicky ukazoval na Mesiášův příchod. Večer, když se rozsvítily lampy, stalo se nádvoří místem velikého radování. Šedovlasí muži, chrámoví kněží a vůdcové lidu tančili za doprovodu hudby a zpěvu levitů.

Osvětlení Jeruzaléma bylo výrazem naděje lidu na příchod Mesiáše, který svým světlem osvítl Izrael. Pro Ježíše měl však tento obraz hlubší smysl. Tak jako zářivá světla chrámu osvěcovala všechno kolem, osvěcuje Kristus, zdroj duchovního světla, temnotu světa. Ani toto přirovnání však není dokonalé. Slávu jeho poslání mnohem výstižněji představuje veliké světlo, které on sám rozsvítil v nebesích.

Bylo ráno. Nad Olivovou horou právě vyšlo slunce a jeho paprsky ozařovaly svým jasným mramorové paláce a pozlacené chrámové zdi. Ježíš poukázal na tento výjev a řekl: ‚Já jsem světlo světa.‘“ (DA 463.464; TV 296)

Otázky k rozhovoru

1. Ve třídě sobotní školy si promluvte o své odpovědi na čtvrté závěrečné otázky. Jaké zásadní pravdy, které učí Bible, bychom se nikdy nemohli dozvědět z vědeckých učebnic? (Například informace o kříž, vzkříšení nebo druhém příchodu.) Jaké další důležité biblické pravdy můžeme znát jen díky biblickému zjevení?

2. Přemýšlejte o pádu Lucifera, dokonalé bytosti s úžasnými intelektuálními znalostmi o Bohu a o tom, jaký Bůh je. Přesto se proti němu vzbouřil. Co nám to říká o realitě svobodné vůle, téže svobodné vůle, jakou máme i my? Proč potřebujeme každodenně předávat tuto vůli Bohu?

16:02

✦ **Texty na tento týden – J 13:1–20; J 14:1–3; Da 7:27; J 14:5–11; J 1:14; Ko 1:16.17; J 5:38–40**

✦ **Základní verš**

„Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl.“ (J 1:18)

Evangelium podle Jana je rozděleno na čtyři hlavní části: Prolog (J 1,1–18), Kniha znamení (J 1,19–12,50), Kniha slávy (J 13,1–20,31) a Epilog (J 21,1–25). V našich lekcích jsme se doposud zaměřovali zejména na první dvě části – Prolog a Knihu znamení. Prostřednictvím Ježíšových zázraků (znamení), rozhovorů a učení jsme si ukazovali, kdo je Ježíš. V následujících lekcích se přesuneme do třetí části – Knihy slávy.

Je zajímavé, že slavných sedm výroků „JÁ JSEM“ přemosťuje druhou a třetí část evangelia. Ježíš o sobě říká, že je „chléb života“ (J 6,35.41.48.51), „světlo světa“ (J 8,12; J 9,5), „dveře“ (J 10,7.9), „dobrý pastýř“ (J 10,11.14), „vzkříšení a život“ (J 11,25), „cesta, pravda i život“ (J 14,6) a „pravý vinný kmen“ (J 15,1.5).

✦ **Osnova lekce:**

Tento týden se zaměříme na 13. a 14. kapitulu Janova evangelia. Nejdříve se budeme věnovat smyslu Ježíšovy řeči na rozloučenou, na jejímž začátku se nachází důležitý příběh o tom, jak Ježíš umyl nohy svým učedníkům. Následně budeme studovat jeho prohlášení „Já jsem ta cesta, pravda i život.“

- J 13:1–20 - Naučení o službě a pokoře (neděle)**
- J 14:1–3 - Zaslíbení Ježíšova návratu (pondělí)**
- J 14:5–11 - Ježíš jako „cesta, pravda a život“ (úterý)**
  - **J 1:14.17 - Ježíš jako vtělená „pravda“ (středa)**
  - **J 5:37–40 - Písmo jako svědectví o „pravdě“ (čtvrtek)**

NE 1. prosince – „DAL JSEM VÁM PŘÍKLAD“

J 13:12-17 „¹²Když jim umyl nohy a oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: ‚Chápete, co jsem vám učinil? ¹³Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem. ¹⁴Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. ¹⁵Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já. ¹⁶Amen, amen, pravím vám, sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal. ¹⁷Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.‘“

J 13:1-11.18-20 „¹Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otc; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce. ²Když byli u večeře a ďábel již vložil do srdce Jidáše Iškariotského, syna Šimonova, aby ho zradil, ³Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází, ⁴odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se; ⁵pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán. ⁶Přišel k Šimonu Petrovi a ten mu řekl: ‚Pane, ty mi chceš mýt nohy?‘ ⁷Ježíš mu odpověděl: ‚Co já činím, nyní nechápeš, potom však to pochopíš.‘ ⁸Petr mu řekl: ‚Nikdy mi nebudeš mýt nohy!‘ ⁹Ježíš odpověděl: ‚Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.‘ ¹⁰Rekl mu Šimon Petr: ‚Pane, pak tedy nejenom nohy, ale i ruce a hlavu!‘ ¹¹Ježíš mu řekl: ‚Kdo je vykoupen, nepotřebuje než nohy umýt, neboť je celý čistý. I vy jste čisti, ale ne všichni.‘ ¹²Věděl, kdo ho zradí, a proto řekl: Ne všichni jste čisti.

¹³Nemluví o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil. Ale má se naplnit slovo Písma: ‚Ten, který se mnou jí chléb, zvedl proti mně patu.‘ ¹⁴Říkám vám to již nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili, že já jsem to. ¹⁵Amen, amen, pravím vám, kdo přijímá toho, koho pošlu, mne přijímá. A kdo přijímá mne, přijímá toho, který mě poslal.‘“

PO 2. prosince – „OPĚT PŘIJDU“

J 14:1-3 „¹Vaše srdce at' se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. ²V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. ³A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“

J 13:33-38 „³³Dítě, ještě jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem řekl Židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete. ³⁴Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. ³⁵Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“
³⁶Šimon Petr mu řekl: „Pane, kam odcházíš?“ Ježíš odpověděl: „Kam já jdu, tam mne nyní následovat nemůžeš; budeš mne však následovat později.“
³⁷Šimon Petr mu řekl: „Pane, proč tě nemohu nyní následovat? Svůj život za tebe položím.“
³⁸Ježíš odpověděl: „Svůj život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.““

Da 7:27 „Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat.““

ÚT 3. prosince – „JÁ JSEM TA CESTA, PRAVDA I ŽIVOT“

J 14:5.6 „⁵Řekne mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“
⁶Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.““

J 1:1-18.23 „¹Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. ⁴V něm byl život a život byl světlo lidí. ⁵To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. ⁶Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. ⁷Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. ⁸Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. ⁹Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa. ¹⁰Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. ¹¹Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. ¹²Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. ¹³Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha. ¹⁴A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. ¹⁵Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já.“
¹⁶Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milost. ¹⁷Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. ¹⁸Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl. ¹⁹Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti: Urovňte cestu Páně – jak řekl prorok Izaiáš.““

J 14:7-11 „⁷Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli.“
⁸Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“
⁹Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? ¹⁰Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. ¹¹Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky!“

Ex 33:17-23 „¹⁷Hospodin Mojžíšovi odvětil: „Učiním i tuto věc, o které mluvíš, protože jsi u mne našel milost a já tě znám jménem.“
¹⁸I řekl: „Dovol mi spatřit tvou slávu!“
¹⁹Hospodin odpověděl: „Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluji se však, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“
²⁰Dále pravil: „Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu.“
²¹Hospodin pravil: „Hle, u mne je místo; postav se na skálu. ²²Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu. ²³Až dlaně odtažnu, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespatříš nikdo.““

Ex 34:1-9 „¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vytesej si dvě kamenné desky jako ty první, já na ty desky napíšu slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztříštil. ²Připrav se na ráno; vystoupíš zrána na horu Sínaj a postavíš se tam na vrcholku hory ke mně. ³Nikdo s tebou nevystoupí, a též at' se na celé hoře nikdo neukáže, ani brav nebo skot at' se nepase poblíž té hory.“
⁴Mojžíš tedy vytesal dvě kamenné desky, jako ty první. Za časného jitra vystoupil na horu Sínaj, jak mu Hospodin přikázal, a do rukou vzal obě kamenné desky. ⁵Tu sestoupil Hospodin v oblaku. Mojžíš tam zůstal stát s ním a vyzval Hospodinovo jméno. ⁶Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolal: „Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hříchy; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení.“
⁸Mojžíš rychle padl na kolena tvář k zemi, klaněl se a řekl: „Jestliže jsem, Panovníku, nalezl u tebe milost, putuj prosím, Panovníku, uprostřed nás. Je to lid tvrdší; promiň nám však vinu a hříchy a přijmi nás jako dědictví.““

ST 4. prosince – JÁ JSEM PRAVDA

J 1:14.17 „¹⁴To Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi a my jsme viděli jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. [...] ¹⁷Zákon byl totiž dán skrze Mojžíše, ale milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista.“

J 8:32 „Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“
J 14:6 „Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.““
J 15:26 „Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví.“

J 3:19-21 „¹⁹Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamílovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. ²⁰Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. ²¹Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.““

J 8:44-46 „⁴⁴Váš otec je dábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži. ⁴⁵Já mluvím pravdu, a proto mi nevěříte. ⁴⁶Kdo z vás mě usvědčí z hříchu? Mluvím-li pravdu, proč mi nevěříte?“

Ko 1:16.17 „¹⁶Neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. ¹⁷On předchází všechno, všechno v něm spočívá.“

J 8:12 „Ježíš k nim opět promluvil a řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.““

ČT 5. prosince – PRAVDA A PÍSMO

J 5:37-40 „³⁷A sám Otec, který mě poslal, vydal o mně svědectví. Vy jste však nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste nespátřili jeho tvář. ³⁸A jeho slovo ve vás nezůstává, poněvadž nevěříte tomu, koho on poslal. ³⁹Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně. ⁴⁰Ale vy nechcete přijít ke mně, abyste měli život.“

J 5:45-47 „⁴⁵Nedomnívejte se, že já budu na vás u Otce žalovat; vašim žalobcem je Mojžíš, v něhož jste složili svou naději. ⁴⁶Kdybyste opravdu věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o mně. ⁴⁷Nevěříte-li tomu, co on napsal, jak uvěříte mým slovům?“

L 24:27 „Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma.“
Mt 22:31 „³¹A pokud jde o vzkříšení mrtvých, nečetli jste, co vám Bůh pravil: ³²Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův? On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých.““

L 1:67-70 „⁶⁷Jeho otec Zachariáš byl naplněn Duchem svatým a takto prorocky promluvil: ⁶⁸„Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid ⁶⁹a vzbudil nám mocného spasitele z rodu Davida, svého služebníka, ⁷⁰jak mluvil ústy svatých proroků od pradávna.“

Sk 1:16 „¹⁶Bratři, muselo se splnit slovo Písma, kde Duch svatý už ústy Davidovými mluvil o Jidášovi, o tom, který na Ježíše přivedl strážce, ¹⁷ačkoliv patřil do počtu nás Dvanácti a byl vyvolen ke stejné službě.“

